

**ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยการจัดตั้งสถานคุ้มครองเอกชนเพื่อการช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
พ.ศ. 2560**

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยส่งเสริมให้ผู้เสียหายมีสิทธิและทางเลือกในการเข้ารับการคุ้มครอง ประกอบกับเป็นการส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหาย เป็นไปตามมาตรา 29 และมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ พ.ศ. 2552 จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยการจัดตั้งสถานคุ้มครองเอกชนเพื่อการช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2560”

ข้อ 2¹ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามระเบียบนี้และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหา ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้

**หมวด 1
บททั่วไป**

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

¹ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 134/ตอนพิเศษ 244 ง/หน้า 1/3 ตุลาคม 2560

“สถานคุ้มครองเอกชน” หมายความว่า สถานคุ้มครองตามระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ พ.ศ. 2552 ข้อ 4

“องค์กรเอกชน” หมายความว่า องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนเป็นองค์กรเอกชนด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

“ผู้เสียหาย” หมายความว่า ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

หมวด 2 การจัดตั้งสถานคุ้มครอง

ข้อ 5 องค์กรเอกชนที่จะขอจัดตั้งสถานคุ้มครองเอกชน ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(1) เป็นองค์กรที่ได้จดทะเบียนเป็นองค์กรเอกชนด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ และมีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

(2) มีสถานที่ตั้ง อาคารที่จะจัดตั้งสถานคุ้มครอง ในกรณีที่สถานที่หรืออาคารเป็นของผู้อื่นจะต้องมีหนังสือแสดงว่าได้รับยินยอมจากเจ้าของสถานที่หรืออาคาร และแผนผังอาคารภายในสถานคุ้มครองเอกชน พร้อมรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้สอยอาคารและห้องต่าง ๆ ที่จำเป็น

(3) รายนามผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

(4) มีงบประมาณ แผนงาน ในการดำเนินงาน

ข้อ 6 ให้องค์กรเอกชนยื่นคำขอจัดตั้งสถานคุ้มครองเอกชน ตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนด พร้อมเอกสารและหลักฐาน ตามข้อ 5 โดยกำหนดสถานที่ยื่นคำขอดังนี้

(1) กรุงเทพมหานคร ให้ยื่นที่กองต่อต้านการค้ามนุษย์ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นต่อปลัดกระทรวงให้มีการจดทะเบียน

(2) จังหวัดอื่น ให้ยื่นที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดที่สถานคุ้มครองเอกชนนั้นจะจัดตั้ง เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดให้มีการจดทะเบียนแล้วรายงานผลให้ปลัดกระทรวงทราบ

ข้อ 7 การยื่นคำขอจดทะเบียนจัดตั้งสถานคุ้มครองเอกชนตามระเบียบนี้ ให้ผู้บริหารองค์กรเอกชน หรือผู้ได้รับมอบฉันทะจากองค์กรเอกชน มายื่นคำขอด้วยตนเอง

ข้อ 8 ใบอนุญาตจัดตั้งสถานคุ้มครองเอกชน ให้มีอายุสองปีนับแต่วันออกใบอนุญาตและหากประสงค์จะขอต่อใบอนุญาตให้ยื่นคำขอตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนด ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวผู้ออกใบอนุญาตอาจพิจารณาไม่ต่อใบอนุญาตให้ก็ได้ ทั้งนี้ ระหว่างการดำเนินการขอต่อใบอนุญาต ให้ผู้ออกใบอนุญาตออกหนังสือรับรองการขอต่อใบอนุญาต เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการขอต่อใบอนุญาต ทั้งนี้ หนังสือรับรองดังกล่าวให้มีอายุไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันยื่นคำขอต่อใบอนุญาต

ในกรณีที่ใบอนุญาตจัดตั้งสถานคุ้มครองเอกชนสูญหาย ถูกทำลาย ชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอออกใบแทนใบอนุญาตต่อผู้ออกใบอนุญาต ตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเสียหายหรือถูกทำลายหรือชำรุด แล้วแต่กรณี

ใบแทนใบอนุญาตให้ใช้ตามแบบใบอนุญาต โดยมีคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ที่มุมบนด้านขวาและให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อผู้ออกใบอนุญาตหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ออกใบอนุญาต

ข้อ 9 หากจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือย้ายสถานคุ้มครองเอกชน ให้สถานคุ้มครองเอกชนแจ้งเป็นหนังสือต่อปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ตามข้อ 6 แล้วแต่กรณี เพื่อขอความเห็นชอบซึ่งต้องดำเนินการไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนที่จะมีการดำเนินการนั้น

หมวด 3

การดำเนินการกิจการสถานคุ้มครองเอกชน

ข้อ 10 สถานคุ้มครองเอกชน ต้องมีผู้บริหารสถานคุ้มครองเอกชนและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานดังนี้

(1) ผู้บริหารสถานคุ้มครองเอกชน ต้องมีคุณสมบัติและลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(ข) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี

(ค) มีความรู้ ความเข้าใจ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้า

มนุษย์

(ง) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และไม่มีประวัติการ

กระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

(จ) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(ฉ) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(ข) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(ข) เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นผู้ติดสารเสพติดหรือไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรงอันอาจเป็นอันตรายต่อการปฏิบัติงาน มีใบรับรองแพทย์ซึ่งออกมาแล้วไม่เกินหกเดือน

(2) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ต้องประกอบด้วย

(ก) นักสังคมสงเคราะห์หรือผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์เป็นหลักในการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพ

(ข) ผู้ดูแลผู้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ

(ค) พนักงานรักษาความปลอดภัย

(ง) ผู้ปฏิบัติงานด้านการรักษาพยาบาล การบำบัดฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจ การให้การศึกษา การฝึกอาชีพ การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและการเรียกร้องสิทธิตามกฎหมาย การจัดหา láม หรือผู้แปลภาษา สถานคุ้มครองเอกชนควรจัดให้มีทีมสหวิชาชีพในการดำเนินการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพ ตามความเหมาะสมและจำเป็น

หมวด 4

ที่ตั้ง สภาพแวดล้อม และลักษณะอาคารของสถานคุ้มครองเอกชน

ข้อ 11 สถานคุ้มครองเอกชนต้องจัดให้มีห้องต่าง ๆ ประกอบด้วย ห้องพัก ห้องกิจกรรม นันทนาการ ห้องอาหาร ห้องสุขา และห้องอื่น ๆ ตามความเหมาะสมและจำเป็นต่อการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพ โดยแยกเป็นสัดส่วน และให้คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความแตกต่างทางเพศ อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ ประเพณีวัฒนธรรมของผู้เสียหาย ตลอดจนจัดให้มีระบบและอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย

หมวด 5

การช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ข้อ 12 การให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหาย ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความปลอดภัย สภาพร่างกาย จิตใจ ความแตกต่างระหว่างเพศ สัญชาติ เชื้อชาติและประเพณี วัฒนธรรมรวมถึงการรักษาความลับของข้อมูลและข้อเท็จจริงของผู้เสียหาย เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

ข้อ 13 สถานคุ้มครองเอกชนต้องให้การช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายโดยไม่เรียกเก็บค่าบริการ ค่าใช้จ่าย หรือเงินอื่นใด จากผู้เสียหายหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย

ข้อ 14 สถานคุ้มครองเอกชนต้องแจ้งสิทธิของผู้เสียหายที่พึงได้รับการคุ้มครองในแต่ละขั้นตอน ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการช่วยเหลือ ขอบเขตระยะเวลาในการดำเนินการช่วยเหลือวิธีการปฏิบัติตัว และสิทธิหน้าที่ ให้ผู้เสียหายทราบ

ข้อ 15 การดำเนินการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ให้สถานคุ้มครองเอกชนแจ้งกองต่อต้านการค้ามนุษย์ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้เสียหาย

ข้อ 16 กรณีผู้เสียหายเป็นคนต่างด้าว ให้สถานคุ้มครองเอกชนดำเนินการดังนี้

(1) แจ้งกองต่อต้านการค้ามนุษย์ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อดำเนินการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรได้เป็นการชั่วคราว เพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือและคุ้มครองการรักษาพยาบาล การบำบัดฟื้นฟูร่างกายและจิตใจ การเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ

(2) ผู้เสียหายที่ได้รับอนุญาต ตามข้อ 16 (1) จะขออนุญาตทำงานเป็นการชั่วคราวให้แจ้งกองต่อต้านการค้ามนุษย์ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เพื่อดำเนินการขออนุญาตทำงาน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความปลอดภัย

ข้อ 17 ให้สถานคุ้มครองเอกชนเป็นสถานคุ้มครองชั่วคราว ตามมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความปลอดภัยของบุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

ข้อ 18 การส่งกลับภูมิลำเนา ให้ดำเนินการดังนี้

(1) ผู้เสียหายซึ่งเป็นคนไทย ให้แจ้งกองต่อต้านการค้ามนุษย์ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ก่อนดำเนินการส่งกลับ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการติดตามความช่วยเหลือและเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้เสียหายกลับเข้าสู่กระบวนการค้ามนุษย์อีก

(2) ผู้เสียหายซึ่งเป็นคนต่างด้าว เมื่อกระบวนการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพเสร็จสิ้นให้แจ้งกองต่อต้านการค้ามนุษย์ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เพื่อส่งกลับภูมิลำเนาในต่างประเทศ

ข้อ 19 หากสถานคุ้มครองเอกชนจำเป็นต้องดำเนินการอื่นใด เพื่อให้การช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ตามระเบียบนี้ ให้แจ้งกองต่อต้านการค้ามนุษย์ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดดำเนินการแล้วแต่กรณี

หมวด 6

การรายงานและการกำกับดูแลสถานคุ้มครองเอกชน

ข้อ 20 ให้สถานคุ้มครองเอกชน รายงานการดำเนินการเกี่ยวกับผู้เสียหายให้ปลัดกระทรวงทราบ ดังนี้

- (1) รายงานการรับตัวผู้เสียหายเข้ารับการคุ้มครองสวัสดิภาพ ภายในระยะเวลาไม่เกิน 7 วัน นับแต่วันรับตัวผู้เสียหาย
- (2) รายงานผลการดำเนินการช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหายรายกรณีทุกเดือน
- (3) รายงานสรุปผลการดำเนินงานของสถานคุ้มครองเอกชน เป็นประจำทุกปี

ข้อ 21 สถานคุ้มครองเอกชนต้องยินยอมให้ปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าไปดูแล ให้คำแนะนำ ในเรื่องการรักษาความปลอดภัยการช่วยเหลือและคุ้มครองดูแล และสภาพความเป็นอยู่ของผู้เสียหาย ในทุกกรณี

หมวด 7

การเพิกถอนการอนุญาต

ข้อ 22 หากสถานคุ้มครองเอกชนฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการตรวจสอบ เมื่อปรากฏว่าการกระทำความผิดก่อให้เกิดผลเสียต่อการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหาย ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตการจัดตั้งสถานคุ้มครองเอกชนนั้น แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2560

พลตำรวจเอก อดุลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์